

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ДРУГО ОДЕЉЕЊЕ

ОДЛУКА

Представка број 33322/17
Слободан ИБРИЋ и Милорад ПЕТРОВИЋ
против Србије

Европски суд за људска права (Друго одељење), на заседању Већа
30. августа 2022. године у саставу:

Jovan Plevski, *председник*,
Branko Lubarda, Diana Sârcu, *судије*,
и Dorothee von Arnim, *заменик секретара*
одељења,

Имајући у виду:

представку (бр. 33322/17) против Републике Србије, коју су Суду по
члану 34. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у
даљем тексту: Конвенција) поднели 26. априла 2017. године два
држављанина Србије, г. Слободан Ибрић и г. Милорад Петровић (у
даљем тексту: подносиоци представке), рођени 1961. и 1972. године, с
пребивалиштем у Мерошини, које је пред Судом заступала госп. Г.
Ракочевић, адвокат из Ниша;

одлуку да се о жалби у вези са чланом 2. Конвенције обавести Влада
Републике Србије (у даљем тексту: Влада), коју заступа њена
заступница, гђа З. Јадријевић Младар;

запажања странака;

Након већања, одлучује како следи:

ПРЕДМЕТ СЛУЧАЈА

1. Представка се односи на наводни недостатак делотворне истраге
у вези околностима саобраћајне несреће у којој су погинули синови
подносилаца представке.

2. Удес се догодио 27. фебруара 2014. године увече на регионалном
путу. Мопед којим су се возили синови подносилаца представке
сударило се са аутомобилом који је претицао камион са њихове стране
пута.

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE

3. Непосредно након удеса, јавни тужилац је извршио увиђај и прикупио доказе (укључујући мерења, фотографије, дијаграм незгоде и резултат алкотестирања који је показао да возач аутомобила није конзумирао алкохол).

4. У току истраге у односу на возача аутомобила због сумње да је починио тешка кривична дела против безбедности саобраћаја, тужилаштво је наложило и прибавило обдукцију и судско-медицински налаз, токсиколошки извештај - који је закључио да су само синови подносилаца представке те ноћи имали алкохол у крви - као и технички извештај вештака саобраћајне струке. Такође су узете изјаве од возача аутомобила и двојице полицајаца који су извршили проверу mopеда око два сата пре несреће. Након приговора подносилаца представке, који је приложен уз мишљење стручног саветника, тужилаштво је наложило додатно техничко испитивање и реконструкцију удеса у присуству адвоката подносилаца представке и њиховог стручног саветника.

5. Тужилаштво је 17. априла 2015. године одлучило да не гони возача аутомобила, наводећи да не постоји основана сумња да је почињено кривично дело и да је допринос жртава био пресудан, посебно јер mopед није имао фар. Ту одлуку је другостепено тужилаштво потврдило 4. маја 2015. године. Уставни суд је 18. октобра 2016. године одбио жалбу подносилаца на основу притужбе из члана 6. Конвенције.

6. Подносиоци представке нису покренули грађанску тужбу за накнаду штете.

7. Ослањајући се на члан 6. Конвенције, подносиоци представке су се жалили да је истрага била неефикасна јер тужилаштво није саслушало доказе сведока који су они предложили и није наложило да вештак машинске струке прегледа mopед.

ОЦЕНА СУДА

8. Суд, који има задатак да изврши карактеризацију закона који је применљив чињеницама случаја (видети *Радомиља и други против Хрватске* [ВВ], бр. 37685/10 и 22768/12, ст. 114, 20. март 2018.), сматра да се ова притужба треба испитати према члану 2. (видети *Nicolae Virgiliu Tănase против Румуније* [ВВ], бр. 41720/13, ст. 138, 25. јун 2019. године).

9. Влада је тврдила на основу члана 35. став 1. Конвенције да представку треба одбацити због неисцрпљивања домаћих правних лекова јер подносиоци представке нису правилно поднели своје притужбе пред Уставним судом. Штавише, према Влади, чињенице овог предмета не наводе на повреду члана 2. Конвенције. Подносиоци представке се нису сложили и поново су потврдили своју притужбу.

10. Суд сматра да нема потребе да испитује приговор Владе у погледу исцрпљивања домаћих правних лекова јер

је притужба подносилаца представке у сваком случају неприхватљива као очигледно неоснована.

11. С тим у вези, Суд примећује да притужбе подносилаца представке не укључују наводе о намерним радњама. Нити су околности у којима се несрећа догодила биле такве да би изазвале сумњу у том погледу. Заиста, подносиоци представке никада нису тврдили током домаће истраге, односно у својој представи Суду да је возач аутомобила поступио намерно или да су дотичне радње биле посебно усмерене на њихове синове. Предметна истрага коју су покренули органи односила се на нехотично кривично дело. Подносиоци представке такође нису навели да сматрају да је несрећа пропуст државних органа у усвајању адекватних законских правила и правних мере за регулисање саобраћаја моторних возила на јавним путевима како би се осигурала безбедност учесника у саобраћају.

12. У таквим околностима, према судској пракси Суда, кривично-правни лек није нужно био неопходан према члану 2, већ би грађански правни лек био довољан (видети предмет *Nicolae Virgiliu Tănase*, горе цитиран, ст. 172).

13. Осврћући се на овај случај, Суд примећује да су наводи подносилаца представке и поднесци Владе у одговору били ограничени на кривичну истрагу коју су покренули органи власти, а која није резултирала подизањем кривичне пријаве против возача аутомобила. Без обзира на одсуство било каквих аргумената било које стране у поступку, Суд примећује да поред државног тужилаштва, домаће законодавство предвиђа још један начин обештећења у односу на околности овог случаја, односно грађанску парницу по основу одштетног права, која је била доступна подносиоцима представке према општим правилима грађанскоправне накнаде штете против оних које су сматрали одговорнима за смрт својих синова (видети, *mutatis mutandis*, *Милић против Србије* (одл.), бр. 62876/15, ст. 59 и 60, 21. мај 2019. године, у погледу адекватности грађанско-правног лека у вези лекарске несавесности без обзира на исход кривичног поступка). Подносиоци представке нису објаснили зашто нису искористили наведени правни лек и да ли би он био делотворан. С тим у вези, Суд примећује налазе јавног тужиоца да су синови подносилаца представке сами одговорни за несрећу. Међутим, примећује да су ти налази донети у контексту истраге коју су спровели органи гоњења у циљу подизања кривичне пријаве против возача аутомобила пред кривичним судовима. Суд додатно напомиње да домаћи судови примећују различите критеријуме за утврђивање одговорности у кривичном и парничном поступку (упоредити *Šilih против Словеније* [Вв], бр. 71463/01, ст. 203, 9. април 2009. године, и *Molga против Пољске* (одл.), бр. 78388/12, § 88, 17. јануар 2017. године). Конкретно, кривична истрага је инхерентно ограничена на утврђивање индивидуалне кривичне одговорности потенцијалних починилаца. Подносиоци представке се нису позвали ни на једну одредбу домаћег законодавства или било који пример домаће праксе да би доказали да је грађански суд формално везан закључцима које органи гоњења донесу када одлуче да не покрену предмет пред кривичним судовима (видети *Anna Todorova против Бугарске*, број 23302/03, § 82, 24. мај 2011. године).

Штавише, и што је још важније, они нису тврдили да би се одлучивање о тужби за накнаду штете по правилима грађанског права у њиховом случају заснивало искључиво на налазима јавног тужиоца, који су, по њиховом мишљењу, били укаљани наводним недостацима у прикупљање кључних доказа. Коначно, није изнесен аргумент да захтев за накнаду штете не би био испитан на основу свих доказа, укључујући и доказа сведока који су подносиоци представке тражили да буду испитани од стране јавног тужиоца, као и прегледа мопеда од стране вештака машинство. У таквим околностима, Суд не може да спекулише о томе какав би био исход тужбе за накнаду штете да су се подносиоци представке обратили грађанским судовима у исто време или након кривичног поступка.

14. Суд закључује да нема разлога за сумњу да би правни лек у оквиру грађанског права који је био доступан подносиоцима представке био делотворан и довољан у сврхе члана 2. Конвенције.

15. Из тога следи да се представка мора одбацити на основу члана 35. ставова 1. и 4. Конвенције на основу неисцрпљивања домаћих правних лекова.

Из ових разлога, Суд, једногласно,

Проглашава представку неприхватљивом.

Састављено на енглеском језику и достављено у писаном облику 22. септембра 2022. године.

Dorothee von Arnim
заменик секретара Одељења

Jovan Ilievski
председник